

kwoty uzyskanej z przemnożenia liczby godzin niezbędnej do wykonania umowy przez podwyższoną w granicach do 200% stawkę godzinową wynagrodzenia pracownika o kwalifikacjach odpowiednich do wykonania umowy.

3. Podwyższanie stawek, o którym mowa w ust. 1 i 2, może mieć miejsce wówczas, gdy nie spowoduje to podwyższenia kosztów realizacji umowy w stosunku do kosztów, jakie byłyby poniesione w razie powierzenia pracy będącej przedmiotem umowy odpowiedniemu przedsiębiorstwu.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się przy ustalaniu wynagrodzeń za prace projektowe, za prace twórcze i autorskie, za udział w posiedzeniach komisji oraz za inne prace, na które stawki określone zostały przy założeniu, że prace te nie będą wykonywane w trybie umowy o pracę. Wynagrodzenia te powinny być zgodne z obowiązującymi stawkami.

5. Wypłata wynagrodzenia następuje po pisemnym stwierdzeniu, że praca została wykonana zgodnie z umową.

Stwierdzenie stanowiące podstawę wypłaty nie może zawierać żadnych zastrzeżeń.

§ 5. Przy gospodarowaniu bezosobowym funduszem plac w jednostkach gospodarczych organizacji społecznych powoływanych w trybie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych stosuje się odpowiednio zasady ustalone w uchwale nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem plac w przedsiębiorstwach państwowych.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 10 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1962 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem plac w jednostkach państwowych i społecznych nie będących przedsiębiorstwami (Monitor Polski z 1962 r. Nr 11, poz. 36 i z 1963 r. Nr 9, poz. 41).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

9

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 stycznia 1968 r.

w sprawie dopuszczenia do realizacji drobnych inwestycji.

Na podstawie § 56 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318) oraz § 2 ust. 6 uchwały nr 162 Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 62, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej poza inwestycjami objętymi planami rocznymi mogą podejmować inwestycje:

- 1) polegające na nabyciu:
  - a) środków transportu dla potrzeb związanych z organizowaniem produkcji systemem nakładczym oraz samochodów dostawczych dla potrzeb piekarnictwa,
  - b) aparatury i innych urządzeń dla celów naukowo-badawczych szkół wyższych, placówek Polskiej Akademii Nauk oraz innych placówek zaplecza naukowo-technicznego, o ile jednostkowy koszt nie przekracza 200 tys. zł,
  - c) innych przedmiotów, zaliczanych do środków trwałych, których jednostkowe koszty nabycia wraz z montażem nie przekraczają 50 tys. zł;
- 2) polegające na wykonaniu robót budowlanych o koszcie nie przekraczającym 50 tys. zł;
- 3) polegające na budowie wraz z pierwszym wyposażeniem lub na modernizacji obiektów o wartości kosztorysowej do 350 tys. zł, związanych z obsługą rolnictwa i ogrodnictwa, a w szczególności punktów skupu, czyszczalni nasion, zbiorników wody amoniakalnej, wiat dla maszyn rolniczych i opakowań itp., a w odniesieniu do budowy magazynów zbożowych i nawozowych — o wartości robót budowlano-montażowych do 500 tys. zł;
- 4) polegające na budowie sklepów wiejskich do obsługi pracowników państwowych gospodarstw rolnych o wartości kosztorysowej do 200 tys. zł;
- 5) polegające na budowie według projektów typowych i powtarzalnych:
  - a) małych pawilonów gastronomicznych, w których wartość kosztorysowa robót budowlano-montażowych nie przekracza 500 tys. zł, a w razie wykonywania z prefabrykatów — 800 tys. zł;
  - b) pawilonów handlowych i lekkich magazynów, których wartość kosztorysowa nie przekracza 500 tys. zł, a w razie wykonywania z prefabrykatów — 750 tys. zł;
  - c) zbiornic i punktów skupu surowców wtórnych o wartości kosztorysowej do 600 tys. zł;
- 6) polegające na adaptacji rewindykowanych lokali handlowych oraz na budowie lub adaptacji pawilonów usługowych i pomieszczeń w celu rozwoju usług dla ludności i produkcji prowadzonej systemem nakładczym, w których wartość kosztorysowa robót nie przekracza 200 tys. zł;
- 7) polegające na budowie nowych lub modernizacji istniejących piekarni o wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych do 950 tys. zł;
- 8) polegające na budowie lub adaptacji obiektów związanych z rozwojem usług pralniczo-farbiarskich o wartości kosztorysowej do 500 tys. zł;
- 9) związane z poprawą usług dla ludności świadczonych przez zarządy budynków mieszkalnych, jak również z urządzeniami zaplecza przy tych zarządach, a polegające na budowie warsztatów i magazynów o wartości kosztorysowej do 500 tys. zł;
- 10) związane z urządzeniem przez spółdzielczość inwalidzką, parkingów samochodowych o wartości kosztorysowej do 200 tys. zł;
- 11) związane z rozszerzeniem arealu upraw wikliniarsko-trzciniarskich o koszcie do 300 tys. zł na jedną plantację, jeżeli średni koszt jednego hektara uprawy nie przekracza 25 tys. zł;
- 12) związane z rozwojem sieci Przedsiębiorstwa Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”, a polegające na budowie

lub adaptacji pawilonów i kiosków o wartości kosztorysowej do 200 tys. zł;

- 13) realizowane ze środków Totalizatora Sportowego urzędu sportowe o wartości kosztorysowej do 500 tys. zł, a w zakresie pływalni otwartych, boisk ogólnych i sal przyszkolnych — o wartości kosztorysowej do 950 tys. zł; kwoty te mogą być przekroczone o wartość czynów społecznych;
- 14) realizowane ze środków własnych gospodarstw pomocniczych działających przy zakładach karnych oraz zakładach i schroniskach dla nieletnich;
- 15) drobne inwestycje związane z telefonizacją wsi.

2. Prezydya gromadzkich rad narodowych mogą realizować inwestycje polegające na budowie lub adaptacji własnych pomieszczeń oraz pomieszczeń dla personelu nauczycielskiego, służby zdrowia i milicji obywatelskiej, o wartości kosztorysowej do 350 tys. zł.

§ 2. Inwestycje, o których mowa w § 1, mogą być podejmowane pod warunkiem:

- 1) posiadania na ich realizację środków finansowych, w tym również ponadplanowych, których przeznaczenie na cele inwestycyjne dopuszczają obowiązujące przepisy; w szczególności uzasadnionych wypadkach banki uprawnione są do udzielania kredytu na inwestycje produkcyjne i usługowe, uzupełniającego środki własne;
- 2) zapewnienia realizacji robót budowlano-montażowych sposobem gospodarczym; w uzasadnionych wypadkach

Narodowy Bank Polski może wyrazić zgodę na realizację robót sposobem zleciowym;

- 3) przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania.

§ 3. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do dopuszczenia do realizacji inwestycji o wartości przekraczającej kwoty określone w § 1, jeśli przekroczenie to uzasadnione jest zmianą dokumentacji typowej i zwiększeniem efektywności inwestycji lub gdy wynika z lokalnych warunków budowy. Prezes Narodowego Banku Polskiego może okresowo ograniczyć wartości kosztorysowe dla niektórych rodzajów inwestycji wymienionych w § 1.

§ 4. Inwestycje, o których mowa w § 1, mogą być łączone i realizowane jako inwestycje wspólne (według projektów typowych obiektów lub segmentów) pod warunkiem, że globalny koszt scalonej inwestycji będzie niższy niż w razie oddzielnego wykonywania poszczególnych obiektów.

§ 5. Zobowiązuje się centrale spółdzielcze do uzgodnienia z Narodowym Bankiem Polskim na każdy rok kalendarzowy ramowego programu w zakresie inwestycji, o których mowa w zarządzeniu, oraz rozmiarów i źródeł środków finansowych przeznaczonych na finansowanie tego programu.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

10

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 stycznia 1968 r.

w sprawie wytycznych technicznych zagospodarowania pomieszczeń administracyjno-biurowych.

Na podstawie § 3 pkt 1 i 3 zarządzenia nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1966 r. w sprawie projektowania wyposażenia pomieszczeń administracyjno-biurowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się „Wytyczne techniczne zagospodarowania pomieszczeń administracyjno-biurowych”, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Poradnictwo w zakresie racjonalnego wyposażenia nowych i modernizowanych pomieszczeń administracyjno-biurowych prowadzi Zakład Organizacji i Techniki Pracy Biurowej w Ministerstwie Finansów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kole*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 stycznia 1968 r. (poz. 10).

WYTYCZNE TECHNICZNE ZAGOSPÓDAROWANIA POMIESZCZEŃ ADMINISTRACYJNO-BIUROWYCH

§ 1. 1. Wytyczne określają warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia administracyjno-biurowe, oraz sposób ich racjonalnego zagospodarowania, w celu ułatwienia sprawnego przebiegu i uzyskania wysokiej efektywności pracy administracyjno-biurowej.

2. Wytyczne odnoszą się do:

- 1) nowych budynków administracyjnych — w zakresie projektowania wnętrza,
- 2) istniejących budynków administracyjnych — w zakresie modernizacji wnętrza,
- 3) istniejących budynków innych niż administracyjne — w zakresie adaptacji ich wnętrza na cele administracyjno-biurowe.

§ 2. 1. Projekt zagospodarowania pomieszczenia administracyjno-biurowego powinien opierać się na opracowanych założeniach organizacyjno-funkcjonalnych, zawierających program użytkowy i dane wyjściowe do zaprojektowania pomieszczenia. Założenia powinny zawierać w szczególności:

- 1) schemat organizacyjny jednostki, dla której pomieszczenie jest przeznaczone,
- 2) schemat podstawowych powiązań funkcjonalnych i zakresu współdziałania między komórkami organizacyjnymi i stanowiskami pracy,
- 3) dane dotyczące metod i techniki (mechanizacji) pracy,
- 4) dane dotyczące ruchu interesantów,
- 5) wymagania dotyczące wyposażenia pomieszczenia w urządzenia i instalacje (wbudowane i wmontowane),